

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 19-03-17446 נ.ח. ואח' נ' ג.ב. ואח'

02 אוגוסט 2019

לפני כב' השופט שאול שוחט, סגן נשיא

מבקשים

1. נ.ח.

2. א.ח.

ע"י ב"כ עו"ד דב מרום שמש

נגד

משיבים

1. ג.ב.

2. ט.ב.

3. ח.ב.

4. ס.ב.

5. ד.ב.

6. ג.ט.

7. ק.ק.

8. א.א.

9. נ.ב.

10. ל.א.

11. ג.ס.ב.

12. ע.ת.ב.

13. פ.ע.ב.

14. מ.ב.מ.

15. ג.מ.

המשיבים 1,2,4,5,6,14 ו-15 ע"י ב"כ עו"ד מוכתאר גבארין

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8

בקשת רשות ערעור על החלטות בית המשפט לענייני משפחה במחוז תל-אביב (כב' השופטת ענת הלר
כריש, בתמ"ש 18-11-47020), מהימים 7.2.2019 ו-17.2.2019.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 17446-03-19 נ.ח. ואח' נ' ג.ב. ואח'

02 אוגוסט 2019

העובדות הצריכות לעניין

לפני ביהמ"ש קמא מתנהלת תביעת המבקשים נגד המשיבים (תמ"ש 47020-11-18) שהוגדרה על-ידם כתביעה בעניין "חלוקת עיזבון, סילוק יד והריסה".

בתביעה מציינים המבקשים כי הם בני זוג; כי המבקשת 1 היא בתה של המנוחה ג.פ. שנפטרה בשנת 2007 וזוכה על-פי צוואתה משנת 2002 שקוימה בשנת 2017 וכי גם המבקש 2, בעלה, זוכה לפי צוואה זו. עוד נטען כי המבקשת 1 היא גם אחת מיורשות אחותה המנוחה, נ.ב. ז"ל, שנפטרה בשנת 2009 וצו ירושה אחר עיזבונה (לאחר מספר הסתלקויות) ניתן ביום 19.10.2017.

המשיבים הינם יורשי המנוחה ג.פ. ו/או יורשי המנוחה נ.ב. ז"ל.

מהתביעה עולה כי הסכסוך נסוב אחר זכויות בדירה שהייתה בבעלות המנוחה ג.פ. ושהזכויות בה, להבנתי, עדיין רשומות על שמה, דירה שבה למעשה לכל אחד מהצדדים חלק מסוים בה כיוורש מי מהמנוחות הנ"ל (או את שתיהן).

לטענת המבקשים בתביעתם, "שרשור הזכויות של העיזבונות" בדירה מביא לכך שחלקם המצרפי הוא למעלה מ-67% מהזכויות בדירה. דא עקא, לטענתם הם מחזיקים עושים שימוש בפועל בשטח המהווה כ-39.5% מהדירה ואלו ביתרת הדירה מחזיקה המשיבה 1 יחד עם המשיבים 14-15.

המבקשים טוענים בתביעתם כי הסעד העיקרי בתביעתם הוא חלוקת העיזבון בין הצדדים והם עותרים למינוי שמאי שיעריך את שווי הדירה ולקביעה כי עומדת להם הזכות לרכוש את יתרת הזכויות בדירה מהיורשים האחרים, כמו גם למינוי כונס נכסים לצורך רישום העברת הזכויות על שמם בלשכת רישום המקרקעין. כן עותרים המבקשים לשורה של סעדים כספיים כלפי יתר היורשים, לפי חלקם, לרבות בגין עבודות שיפוץ ובנייה נטענות שביצעו בדירה (100,000 ₪); לחיוב המשיבים בתשלום חלקם במשכנתא שרבצה על הדירה ושלטענת המבקשים הם נשאו בפירעונה במלואה; לחייב את המשיבים 1 ו-14-15 בדמי שימוש או שכירות ראויים בגין השימוש בדירה מעבר לחלקם בירושה; להורות על סילוק ידם של המשיבים 1 ו-14-15 מהדירה כמו גם למתן צו להריסת גלריה שבנו בדירה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 19-03-17446 נ.ח. ואח' נ' ג.ב. ואח'

02 אוגוסט 2019

באופן בלתי חוקי וללא הסכמת המבקשים. כמו כן עתרו המבקשים לחיוב המשיבים לשאת בשכר טרחת עורך דין והוצאות (לרבות אגרות) ששלמו לצורך ההליכים למתן צו ירושה אחר המנוחה נ.ב. ולקיום צוואת המנוחה ג.ב.

ביום 7.2.2019 התקיים קדם משפט ראשון בתביעה. במסגרת קדם המשפט נעתר ביהמ"ש קמא לבקשת המבקשים למתן היתר המצאה של התביעה למשיבים 11-13 המתגוררים בארה"ב והורה, כי **"ככל שהנתבעים אינם דוברים את השפה העברית, המסמכים יתורגמו לשפתם"**.

בתום הדיון ובמעמד הצדדים ניתנה החלטת ביהמ"ש קמא למחיקת העתירות הנוגעות לסעדים שונים מכתב התביעה וכמו כן נדחתה בקשת המבקשים, שהועלתה במסגרת הדיון, למתן פסק דין בהיעדר הגנה נגד המשיבים 2-4. ביהמ"ש קמא נימק את החלטתו כדלקמן:

"

1. בפני תביעה אשר כותרתה "חלוקת עיזבון, סילוק יד, הריסה".

2. עיון בגוף כתב התביעה וכן בפרק הסעדים (ס' ה) מעלה כי כתב התביעה כולל עתירות לסעדים אשר אינם יכולים להיתבע במסגרת תובענה אחת בהתאם להוראת תקנה 258 ז' לתקנות סדר הדין האזרחי. כך למשל לא ניתן לעתור במסגרת תובענה אחת, הן לחלוקת עיזבון, הן לסילוק יד, הן לצו הריסה סעד שהוא כלל לא בסמכותו העניינית של בית משפט זה, הן לעתירות כספיות שונות מכח עילות שונות אשר מופנות כנגד נתבעים אחרים.

3. בכתב התביעה טענו התובעים כי הסעד העיקרי המבוקש בתובענה הוא חלוקת עיזבון (ס' 40 לכתב התביעה). משכך, הערתי לצדדים בפתח הדיון כי יש למקד את הדיון בסעד זה בלבד.

4. לאור זאת יש צורך להורות על מחיקת העתירות הנוגעות לסעדים שאינם חלוקת העיזבון מכתב התביעה. כמוכן, לתובעים שמורה זכותם להגיש תובענות נפרדות לעתירות נוספות.

5. הנתבעים 1, 3, 5, 6, 14, 15 הגישו כתב הגנה מטעמם במסגרתו העלו טענות נגד האופן בו יש לרשום את הנכס אשר הזכויות בו רשומות כיום ע"ש אמם המנוחה של התובעת 1 והנתבעת 1, כשבפיהם טענות נגד תוקף צו קיום הצוואה שניתן אחר האם המנוחה, ביום 13.10.17 וכן כנגד תוקף צו הירושה שניתן אחר אחותם המנוחה ביום 19.10.17. טענות אלה לא יכולות להשמע במסגרת כתב ההגנה כפי שהובהר לנתבעים במהלך הדיון, שהרי לא ניתן במסגרת כתב הגנה לתקוף את תוקפם של הצווים שניתנו וככל שהנתבעים חפצו לעשות כן, היה עליהם לעשות כך במסגרת הליך מתאים. נמצא איפא כי בשלב זה לא הוגשה כל טענה מטעם הנתבעים אשר יש בה כדי להתגונן מפני העתירות בעניין אופן רישום הנכס.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 19-03-17446 נ.ח. ואח' נ' ג.ב. ואח'

02 אוגוסט 2019

6. יחד עם זאת, בשלב זה, טרם בשלה העת ליתן פסק דין וזאת משעה שהיום לראשונה התבקש היתר המצאה מחוץ לתחום ביחס לחלק מהנתבעים המתגוררים בחו"ל וניתן היתר המצאה בהתאם. כמו כן, טרם הוגשו לתיק אישורי מסירה ביחס לנתבעים אחרים אשר לא הוגשו כתבי הגנה מטעמם.

אעיר בהקשר זה, כי אף שלטענת ב"כ התובעים חלק מהנתבעים אשר לא הגישו כתבי הגנה, הסתלקו לטובת התובעת 1 מחלקם בעיזבון בכך אין די שהרי בהתאם לצו הירושה שניתן ואשר מכוחו מבוקשות עתירות בכתב התביעה, אותם נתבעים לא הסתלקו מחלקם בעיזבון. לפיכך, יש לפעול באחת משתי הדרכים: או שהתובעים יתקנו את תביעתם לאחר שיפעלו לתיקון צו הירושה שניתן או שהתובעים ימציאו את כתבי התביעה לאותם נתבעים ויצרפו לבית המשפט אישורי מסירה כדין או הסכמת הנתבעים למתן פסק דין בהתאם לתביעה.

7. בנסיבות המתוארות לעיל איני סבורה בשלב זה כי ראוי ליתן פסק דין נגד חלק מהנתבעים בלבד, אלא כי יש לברר את התובענה בכללותה. לפיכך ועל מנת לאפשר לתובעים לפעול להמצאת כתב התביעה לכל הנתבעים ולהמציא לבית המשפט אישורי מסירה, בשלב זה התיק נקבע לת.פ. לעוד 60 ימים.

8. לאחר שיתקבלו כתבי הגנה מטעם כל הנתבעים או יחלוף המועד להגשתם בהתאם לאישורי מסירה שיוצגו, אתן הוראות באשר לאופן בירור ההליך או ביצוע פסק הדין ככל שינתן. "

ביום 14.2.19, שבוע ימים לאחר הדיון, חזרו המבקשים והגישו בקשה, הפעם בכתב, למתן פסק-דין בהיעדר הגנה נגד המשיבים 2 ו-4. ביום 17.2.2019 דחה ביהמ"ש קמא את הבקשה בהפנייתו לנימוקים שהובאו בדיון שהתקיים ביום 7.2.19.

על ההחלטות מהימים 7.2.2019 ו-17.2.2019 מלינים המבקשים בבקשת רשות הערעור שלפניי. לטענת המבקשים, ביהמ"ש קמא שגה משחורה על מחיקת העתירות הכספיות מכתב התביעה. המבקשים טוענים כי מדובר בטענה שהועלתה ע"י ביהמ"ש קמא מיוזמתו, והמשיבים, אשר הגישו את כתב ההגנה, לא עתרו לה. עוד טוענים המבקשים כי ההחלטה אינה מוצדקת משום שבמסגרת תביעתם לא עתרו ל"סעדים בשל תביעות שונות" ככותרת תקנה 258ז' אלא הגישו תביעה אחת עם סעד אחד של חלוקת עיזבון. לטענת המבקשים גם הסעדים הכספיים להם עתרו כולם נכנסים להגדרת "חלוקת עיזבון" ו"הנכס היחיד העומד לחלוקה הינו הדירה וממנה יש להיפרע מחובות העיזבון ו/או היורשים האחרים למבקשים".

עוד טוענים המבקשים כי שגה ביהמ"ש קמא משהטיל עליהם חובה לתרגם את התביעה לצורך ההמצאה למשיבים 11-13. לטענת המבקשים, מדובר בנטל כספי כבד ולא מוצדק שכן ההחלטה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 19-03-17446 נ.ח. ואח' נ' ג.ב. ואח'

02 אוגוסט 2019

1 עומדת בניגוד להוראת תקנה 5 לתקנות אמנת האג, 1965 שקובעת כי הצורך בתרגום לשפה הרשמית
2 של המדינה הוא רק בנוגע לטופס הנלווה לאמנה ואלו תרגום כל כתב הטענות נדרש רק מקום בו
3 ההמצאה נעשית על פי הוראות האמנה באמצעות ה"רשות המרכזית" של אותה מדינה, דבר שלא
4 נעשה בענייננו.

5
6 עוד טוענים המבקשים כי שגה ביהמ"ש קמא משדחה בקשתם למתן פסק-דין בהיעדר הגנה נגד
7 המשיבים 2 ו-4. ביהמ"ש קמא נימק החלטתו בכך שהעתירות הכספיות נמחקו ובכך שישנם נתבעים
8 הנמצאים מחוץ לתחום שטרם הגיע המועד להגשת כתב הגנתם – אלא שההחלטה על מחיקת
9 העתירות הכספיות שגויה (ולכל הפחות יכול היה ביהמ"ש קמא ליתן פס"ד ביחס לחלקים שלא נמחקו
10 מכתב התביעה) ואין קשר בין כתב ההגנה מטעם הנתבעים הנמצאים מחוץ לתחום לעובדה
11 שהמשיבים 2-4 לא הגישו כתב הגנה מטעמם, חרף ההזדמנות שהייתה להם.

12
13 משמצאתי את בקשת רשות הערעור מצריכה תשובה, בקשתי תשובת המשיבים לבר"ע. בנוסף
14 ביקשתי התייחסות הצדדים לשאלה אם הם מסכימים כי בית המשפט ידון בבקשה כאילו ניתנה
15 הרשות והוגש ערעור על פי הרשות שניתנה והאם ניתן לראות בבקשה ובתשובה סיכומים בכתב.
16 תשובת המשיבים 1,2,4,5,6,14 ו-15 לבר"ע התקבלה ביום 9.7.2019 ובמסגרתה לא התנגדו למתווה
17 האמור. גם מטעם המבקשים לא הובעה היעדר הסכמה למתווה אך הם ביקשו להגיש תגובה לתשובת
18 המשיבים לבר"ע, וזכות זו, בהיקף מצומצם, ניתנה בידיהם בהחלטה מיום 11.7.2019.

19
20 בין לבין עתרו המבקשים גם לעיכוב ביצוע החלטת ביהמ"ש קמא בנוגע לביצוע התרגום של כתב
21 התביעה שיומצא למשיבים 11-13. המבקשים טענו כי עלות תרגום כתב התביעה על כל נספחיו
22 למשיבים 11-3 עולה כדי עשרות אלפי שקלים ואינה פרופורציונאלית ביחס לחלקם של המשיבים
23 בדירת העיזבון (שמסתכם לטענת המבקשים בפחות מאחוז בודד). עוד נטען כי ביהמ"ש קמא יצא
24 מנקודת הנחה (גם בהחלטה מאוחרת יותר מיום 20.6.19) ולפיה המשיבים 11-13 אינם דוברים את
25 השפה העברית אך קביעה זו אינה נסמכת על דבר. בהחלטה מיום 26.6.2019 נעתרתי להצעה חלופית
26 אותה הציעו המבקשים לפיה עד להכרעה בבר"ע הם ימציאו למשיבים 11-13 את כתב התביעה
27 המקורי על נספחיו (בשפה העברית) ובנוסף גם תרגום של כתב התביעה (ללא הנספחים) לשפה
28 האנגלית.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 19-03-17446 נ.ח. ואח' נ' ג.ב. ואח'

02 אוגוסט 2019

בסופו של יום הוגשה רק תשובה אחת לבקשת רשות הערעור והיא מטעם המשיבים 1,2,4,5,6,14 ו-15 המיוצגים יחדיו.
משיבים אלו עתרו בתשובתם לדחיית בקשת רשות הערעור אך התייחסו בתשובתם רק להחלטת ביהמ"ש קמא שעניינה מחיקת הסעדים הכספיים מתביעת המבקשים. לטענתם, החלטה זו הייתה מוצדקת הן לאור הסכמה מטעם ב"כ המבקשים במסגרת קדם המשפט הן מבחינה עניינית שכן "בתובענה דנן רואים עד כמה צודק ויעיל סעיף 258' שעל בסיסו ניתנה החלטה קמא: ברי העתירות הכספיות מפאת נסיבותיו הקונקרטיות של תיק זה והבאים לידי ביטוי לא רק בכתב ההגנה אלא גם בכתב התביעה עצמו. הרי אי אפשר לומר כאן שהעתירות הכספיות המרובות ושאר עתירות שעתרו להם המבקשים הינם נלווים ו/או זוטות לסעד העיקרי של חלוקת העיזבון. מספיר לעניין בכתבי בי-דין כדי להיווכח שהעתירות הכספיות בתיק זה מצריכות תובענה נפרדת" (ס' 14 לתשובה).

המבקשים בתשובתם לתגובה מדגישים כי במסגרת קדם המשפט ביהמ"ש קמא לא "הציע" למחוק את העתירות הכספיות בכתב התביעה וכי לא נתנו "הסכמה" לכך במסגרת הדין.

דין והכרעה

לאחר שעיינתי בבקשת רשות הערעור ובתשובה לה, החלטתי לדון בבקשה כאילו ניתנה רשות ערעור והוגש ערעור על פיה, בהתאם להוראות תקנה 410 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, וזאת בכל הנוגע להחלטות ביהמ"ש קמא המורות על מחיקת הסעדים הכספיים ועל תרגום המסמכים שיומצאו למשיבים 11-13.

אני מחליט שלא לתת רשות ערעור על החלטת ביהמ"ש קמא הדוחה בקשת המבקשים למתן פסק-דין בהיעדר הגנה נגד המשיבים 2 ו-4.

תקנה 97 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, קובעת כי נתבע שלא הגיש כתב הגנה יתן בית המשפט פסק דין שלא בפניו על יסוד כתב התביעה בלבד; ורשאי בית המשפט מטעמים מיוחדים שירשמו לדרוש מהתובע הוכחה מלאה או חלקית של תביעתו או מקצתה, לפני שינתן פסק הדין. מכאן, שגם כאשר הנתבע אינו מתגונן, מתן פסק הדין אינו אוטומטי ובמקרים מיוחדים יידרש התובע להוכיח תביעתו. במקרה דנן ההחלטה שלא להיעתר לבקשת המבקשים למתן פס"ד כנגד שניים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 19-03-17446 נ.ח. ואח' נ' ג.ב. ואח'

02 אוגוסט 2019

מיחידי הנתבעים (המשיבים) ניתנה על רקע החלטה נוספת של ביהמ"ש קמא לפיה נמחקו סעדים
כספיים מתביעת המבקשים ובנסיבות בהן טרם בוצעה המצאה של התביעה לנתבעים אחרים. הסעד
העיקרי בתביעה הוא חלוקת עיזבון בין יורשים. לא יעלה על הדעת לחלק עיזבון אחד בין יורשים שונים
בדרכים שונות לכל אחד מהיורשים (לדוגמא חלוקה בעין כלפי יורשים מסוימים וחלוקה לפי הגרלה
כלפי יורשים אחרים) והחלטת ביהמ"ש קמא לפיה יש לברר את התובענה בכללותה (ס' 7 להחלטה
מיום 7.2.2019) היא החלטה שלא ניתן לומר כי היא אינה סבירה באופן המצדיק התערבות. כידוע,
ככלל, אין בתי המשפט ממהרים ליתן פסק דין בהיעדר הגנה, ואף במקרה שניתן, המגמה הרווחת
היא לבטל לאור זכות הגישה לערכאות ועל מנת ליתן לבעל דין את יומו בבית המשפט תוך ריפוי הנזק
שנגרם לבעל הדין שכנגד עקב המחדל הדיוני, בפסיקת הוצאות – רע"א 1958/00 **נדב נ' סלון מרכז**
למכונות כביסה וטלביזיה בבית נ' אל על תק-על 2001(2) 217 (2001). יצוין גם כי החלטה שנעתרת
לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הגנה הינה מסוג ההחלטות שלא ניתן לערער עליהן ברשות
משמוניה היא בסעיף 71(7) לצו בתי המשפט (סוגי החלטות שלא תינתן בהן רשות ערעור), התשס"ט-
2009 וכי לבית המשפט קמא, בית המשפט לענייני משפחה, הסמכות לסטות מהוראת תקנה 97
לתקנות סדר הדין האזרחי, לצורך עשיית משפט צדק (מכוח הוראת סעיף 8(א) לחוק בית המשפט
לענייני משפחה, התשנ"ה-1995 ותקנה 258ב(ג) לתקנות סדר הדין האזרחי. ראו גם בש.שוחט
וד.שאוה, **סדר הדין בבית המשפט לענייני משפחה**, הוצאת מחשבות, תש"ע-2009, בעמ' 317
והאסמכתאות המובאות שם בה"ש 10).

באשר להחלטת בית המשפט קמא לתרגום התביעה ונספחיה למשיבים 11-13 המתגוררים בחו"ל –
למרות שבהחלטתי מיום 25.6.2019 התבקשה תגובת המשיבים 11-13 לבקשת רשות הערעור וכמו כן
הנחיתי כי בקשת רשות הערעור תומצא להם לפי היתר ההמצאה שניתן על ידי ביהמ"ש קמא
בהחלטתו מיום 7.2.2019, המשיבים 11-13 לא השיבו לבר"ע. באותה החלטה אף הבהרתי כי אי הגשת
תשובה כמוה כאי התייצבות, על הכרוך בכך. בנסיבות אלו, לאור הפסיקה אליה הפנו המבקשים
המעלה ספק בדבר קיומה של החובה לתרגם לאנגלית את כתב התביעה על נספחיו (תא (י-ם) 18035-
08-16 **איב בנאק נ' הנרי אהרון סלם**, פורסם בנבו, 28.1.2018) כמו גם לאור העובדה שכלל לא ברור
אם המשיבים 11-13 אינם דוברים את השפה העברית, אני מחליט כי המבקשים יצאו ידי חובתם
בעניין זה בהמצאת התביעה על נספחיה (בעברית) ובתרגום לאנגלית של כתב התביעה (ללא נספחיה)

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 19-03-17446 נ.ח. ואח' נ' ג.ב. ואח'

02 אוגוסט 2019

באשר להחלטת בית המשפט למחוק את הסעדים "שאינם חלוקת עיזבון" (ס' 4 להחלטת ביהמ"ש
קמא מיום 7.2.19) או "העתירות הכספיות" (ס' 1 להחלטה מיום מיום 17.2.19) מהתביעה –

אין חולק על קביעת ביהמ"ש קמא כי הסעד העיקרי המבוקש בתובענה הוא חלוקת העיזבון (ס' 3
להחלטה מיום 7.2.19 המפנה לס' 40 לתביעה). המבקשים טוענים כי זה למעשה הסעד היחידי בתביעה
וגם הסעדים הכספיים האחרים שפורטו בה הם בגדר "חלוקת עיזבון". אין חולק על כך שקביעת
ביהמ"ש קמא לפיה יש להפריד בין הסעדים השונים ולהגישם בתביעות שונות נסמכה על הוראת תקנה
258ז' לתקנות סדר הדין האזרחי (ר' ס' 2 להחלטה). המשיבים שהגישו תשובתם לבר"ע סומכים
ידיהם על החלטת ביהמ"ש קמא ונימוקיה בעוד שהמבקשים מנסים לשכנע כי כל הסעדים להם עתרו
חוסים תחת עניין שחד של "חלוקת עיזבון" והוראת התקנה אינה דורשת פיצולם בין תביעות שונות.

סבורני כי אף אחד מהצדדים לא נתן את דעתו לעובדה הפשוטה לפיה בין העניינים אותם מונה תקנה
258ז' אשר תובענה בכל אחד מהם נדרשת להיות מוגשת בתביעה נפרדת "יהיה מספר הסעדים באותו
עניין אשר יהיה" לא נמנתה כלל תביעה לפי חוק הירושה, התשכ"ה-1965 ובפרט לא תביעה לחלוקת
עיזבון לפי חוק זה. אם הייתה הוראת התקנה מורה כי תובענה לפי חוק הירושה או תביעה לחלוקת
עזבון נמנית באחד מסעיפי התקנה אזי ניתן היה לומר כי תביעה לחלוקת עזבון נדרשת להיות מוגשת
בנפרד מכל תביעה אחרת בענייני משפחה (שנדרשת להיות מוגשת בתביעה נפרדת לפי תקנה 258ז' (17)
לתקנות סדר הדין האזרחי). אלא שהבחנה כזו אינה קיימת.

הוראת תקנה 12 לתקנות הירושה, התשנ"ח-1998 מונה רשימה של תביעות שכל אחת מהם נדרשת
להיות מוגשת בתביעה נפרדת (יהיה מספר העניינים בה אשר יהיה). תביעה לחלוקת עיזבון נכנסת
בגדר הסעיף השיווי באותה תקנה שמתייחס ל"תובענה אחרת בענייני ירושה לרבות תובענה שעילתה
סכסוך בקשר לירושה, יהיו הצדדים אשר יהיו". תביעה לחלוקת עיזבון היא בגדר אותה "תובענה
אחרת בענייני ירושה" וכך גם כל תובענה "שעילתה סכסוך בקשר לירושה, יהיו הצדדים אשר יהיו"
כאשר בגדר הקטגוריה האחרונה נכללות גם תביעות ביחסים הפנימיים שבין היורשים גם אם הסכסוך
ביניהם הוא על היקף העיזבון (ראו לעניין זה בש. שוחט וד. שאוה, שם, בעמ' 48).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 19-03-17446 נ.ח. ואח' נ' ג.ב. ואח'

02 אוגוסט 2019

מן המקובץ עולה כי הוראת תקנה 258^ז לתקנות סדר הדין האזרחי אינה מונעת בירור של תביעה אחת שבה עתירה ל"חלוקת עיזבון" ושבה כלולים גם סעדים כספיים או אחרים שמקורם בעילה של "סכסוך בקשר לירושה" בין הצדדים.

לפיכך, החלטת ביהמ"ש קמא על מחיקת הסעדים הכספיים מתביעת המבקשים מהטעם כי אלו אינם עולים בקנה אחד עם הוראת תקנה 258^ז לתקנות, אינה מוצדקת ואני מחליט לבטלה. למען הסר ספק, אין בהחלטה זו כדי לחסום את דרכו של בית המשפט קמא מלהורות על מחיקת סעיפים או סעדים ספציפיים מכתב התביעה, מכל טעם אחר שימצא לנכון (כדוגמת היעדר סמכות עניינית).

לא נעלמה מעיניי טענת המשיבים לפיה החלטת ביהמ"ש קמא בעניין מחיקת הסעדים הכספיים מקורה בהסכמת המבקשים. הטענה נסמכת על דברים שמצאו את ביטויים בעמ' 3-4 לפרוטוקול הדיון:

" בית המשפט:

כתב התביעה כולל סעדים שונים אשר אינם יכולים לדור בכפיפה אחת במסגרת אותה תובענה. לא ניתן לעתור במסגרת תביעה אחת הן לסעדים בעניין חלוקת העיזבון והן לסעדים כספיים. לפיכך, בכל הנוגע לעתירות הכספיות יש להגיש כתב או כתבי תביעה נפרדים, בהתאם לנתבעים השונים מהם מבוקשים הסעדים השונים, וכן לשלם אגרה בהתאם עבור תביעה כספית.
ב"כ התובעים:

אנחנו נעשה מה שצריך. אני מוכן להתקדם בכיוון שבית המשפט מציע, שבמסגרת ההליך הנוכחי ידונו רק העתירות בעניין חלוקת העיזבון ורישום הנכס. "

מחד, נראה כי לכאורה ב"כ המבקשים הסכים עם עמדת בית המשפט קמא שמשמעותה כי בהליך הנוכחי לא ידונו העתירות הכספיות. מאידך, מפרוטוקול הדיון לא עולה כי הדברים הובאו על ידי בית המשפט קמא כ"הצעה" ולא עולה כי בית המשפט קמא נתן תוקף של החלטה ל"הסכמה" שלכאורה הובעה מצד ב"כ המבקשים. כעולה מההחלטה נושא הבר"ע, שניתנה בתום הדיון ובמעמד הצדדים (וצוטטה לעיל בפרק העוסק ברקע העובדתי), בית המשפט קמא לא נימק את החלטתו בהסכמה נטענת מצד המבקשים ולא ציין דבר קיומה אלא דן בסוגיה לגוף העניין והכריע כפי שהכריע תוך הסתמכות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 17446-03-19 נ.ח. ואח' נ' ג.ב. ואח'

02 אוגוסט 2019

על הוראת תקנה 258ז' לתקנות סדר הדין. בנסיבות אלו יש לאפשר למבקשים ליהנות מן הספק בעניין זה והעמדת החלטת בית המשפט קמא במבחן הביקורת הערעורית נעשתה בהתאם להנמקה שהובאה לה.

סוף דבר

בקשת רשות הערעור מתקבלת באופן חלקי כאמור לעיל – החלטת בית המשפט קמא למחיקת העתירות הכספיות מהתביעה מבוטלת ואני קובע כי המבקשים אינם נדרשים לתרגם את כתב התביעה על נספחיו לצורך ההמצאה למשיבים 11-13 וייצאו ידי חובתם מקום בו המציאו להם את כתב התביעה ונספחיו בשפה העברית וכן תרגום באנגלית של כתב התביעה (ללא נספחיו) ואת תרגומו של הטופס הנלווה (התורף) לתקנות המצאת מסמכים לפי אמנת האג 1965, תשל"ו-1975.

גם אם המבקשים לא הסכימו למחיקת הסעדים הכספיים מכתב התביעה (והגשתם בתביעה נפרדת) הם לא התנגדו לכך במסגרת דיון קדם המשפט שהתקיים ביום 7.2.2019, ובדאי לא מחו על עמדת בית המשפט קמא בעניין זה כפי שהובאה במסגרת הדיון (וטרם מתן ההחלטה). כך גם לגבי החלטת ביהמ"ש קמא שניתנה במהלך הדיון בקשר לתרגום המסמכים. טענות המבקשים במסגרת בקשת רשות הערעור שלפניי בקשר לשתי החלטות אלו (בהן התערבתי) לא מצאו את ביטויין כלל במסגרת הדיון שהתקיים בביהמ"ש קמא ולא נטענו לפניי ביהמ"ש קמא טרם ניתנו ההחלטות (בתום הדיון שהתקיים ביום 7.2.2019 ובמעמד הצדדים). בנסיבות אלו, אני מחליט שלא לעשות צו להוצאות וכל צד ישא בהוצאותיו.

העירבון, על פירותיו, יושב למבקשים באמצעות בא כוחם.

מתיר פרסום פסק-הדין במתכונת בה נחתם, בהיעדר שמות הצדדים ופרטים מזהים אחרים.

ניתנה היום, א' אב תשע"ט, 02 אוגוסט 2019, בהעדר הצדדים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 19-03-17446 נ.ח. ואח' נ' ג.ב. ואח'

02 אוגוסט 2019

שאול שוחט, שופט, סגן הנשיא

1
2
3